

Az oktatás-nevelés helyzetéről II.

Tisztelt Szülők!

E cikk elsősorban már Önökhöz szól. Most igyekszem gyakorlati és hasznossági oldal felől megvilágítani időszerű kérdéseket, s felhívni a figyelmet a változásokra. /A februári cikkemben a dunaharaszti oktatás-nevelést egészében érintve tárgyaltam.) Lássunk néhányat!

Ingyenes tankönyv

A kormány ettől az évtől megszüntette a gyermeklétszám után általánosan járó 2400 Ft-os tankönyvtámogatást, helyette 10 000 Ft/fő juttatást biztosít egy jóval szűkebb körnek az ingyenes tankönyvhöz jutáshoz. Tehát már nem kap mindenki támogatást, csak a kritériumoknak megfelelők! S persze az sem biztos, hogy nekik a teljes csomag árát fedezi ez a keret. Következésképp – ami nagyon sajnálatos – szülő és iskola fog egymással marakodni egy lecsökkentett támogatás miatt. Az iskoláknak meg kell próbálniuk úgy összeállítani a szükséges tankönyvek árát, hogy arra elegendő legyen az említett összeg. Gyakorló pedagógusként mondom, nem könnyű feladat, ismervén mibe kerülnek ma a tankönyvek. (Végszükség esetén önkormányzatunk 10%-os túllépést engedélyez, ám ezt indokolni kell.) E csomagok összeállításánál a szülői szervezetek és a diákönkormányzatok is élhetnek véleményezési jogukkal (magyarán kezdeményezhetik, hogy az esetlegesen túl drága könyvek helyett keressen az iskola olcsóbb megoldást). Természetesen figyelemmel kell lenni – mondjuk – egy már elkezdett tankönyvesaládra, de adott esetben a tanár is mérlegelhet, ismervén a szülők anyagi lehetőségeit.

Városunkban a 2006-os költségvetés is biztosítja, hogy az első osztályosok ingyenesen jussanak hozzá könyveikhez. Az ehhez biztosított 1 millió forint maradványából, illetve az ingyenességre biztosított központi támogatás esetlegesen megmaradt összegéből az Oktatási Bizottság határozata alapján az iskoláknak elsősorban – az ingyenesség kategóriáin kívül eső – szociálisan rászorult gyermekeket kell előnyben részesíteniük akár úgy is, hogy részükre tartós könyvet kölcsönöznek az iskola könyvtárából. Azonban ez sem egyszerű, hiszen az utóbbi években alig gyarapodhatott az iskolák könyvállománya.

Felvétel az óvodákba, iskolákba

Rövidesen itt a tavasz, amelyhez szorosan hozzátartozik, hogy felnövő gyermekeinknek óvodát, iskolát választunk. A középiskolákban már javában zajlanak a felvételik, s mire ez a cikk megjelenik, talán már le is zárulnak. Örvendetes, hogy a Baktayba évről évre növekvő számban jelentkeznek a diákok.

Az óvodákba való felvételre jelentkezés dátuma: 2006. május 8-9-10.

Az általános iskolákba való beiratkozás dátuma: 2006. április 27-28-29.

Az intézmények kötelesek felvenni a körzetükbe tartozó jelentkezőket. A fennmaradó helyek betöltéséről is rendelkezik a törvény. Kérem, keressék a tavaly kiadott **Becszengetés** című kiadványt, amelyből a város óvodáinak, iskoláinak (kiegészülve az új Nevelési Tanácsadóval) bemutatása mellett sok hasznos információt megtudhatnak az óvodába-iskolába kerülésről, a szülőket megillető jogokról, de kötelességeikről is.

Az iskolai büfék üzemeltetése

A közelmúltban a média is sokat foglalkozott az iskolai büfék helyzetével. Az Oktatási Minisztérium nyugat-európai mintákra hivatkozva (úgy tűnik, nélkülük mi már nem is tudunk létezni és saját véleményyt formálni...) kissé erőszakosan át kívánta alakítani a magyar iskolák büfékínálatát. Talán megszívleva a jó tanácsokat, a helyettes államtitkár úr egy szelidebb útmutatást szerkesztett az intézményvezetőknek, amelyben az áll, hogy február 28-ig felül kell

vizsgálniuk a kínálatot (az automatákét is), véleményeztetniük kell az iskola-egészségügyi szolgálattal, illetve ajánlásként a szülői szervezetekkel való konzultációt is megfogalmazza. Abban mindannyian egyetérthetünk, hogy a napközbeni helytelen étkezés, a sok csoki, cukor fogyasztása egyaránt növelhetik a későbbi betegségek kialakulásának esélyeit.

Politika az iskolákban?

Néhány héttel ezelőtt az oktatási miniszter levelével együtt érkezett ajánlás arra intette az iskolákat, hogy nincs helye a pártpolitikának az intézmények falain belül. Igaz. Bár az jut eszembe, hogy három éve folyamatosan dobálom a kukába (sajnálom is a sok jó papírt!) a jelenlegi miniszter számos iskolafalra szánt üzenetét, plakátját, amelyek épp pártja véleményét közvetítik direkt vagy indirekt módon. Ugyanakkor e fentebb aláhúzott mondattal kiöntjük a fürdővízzel együtt a gyereket is a kádból (ti. direkt pártpolitikáról van szó vagy a pártokon keresztül megjelenő „politikáról”?). Az ifjú nemzedéknek erkölcsi fejlődéséhez, felelősségérzete növeléséhez, vitakultúrája színesedéséhez rettentően fontos, hogy megismerje a demokrácia „működését”, tudja az egymás közötti konfliktusokat kezelni. Pártpolitikára tehát nem, de a politikai kultúra ismeretére, gyakorlására igenis szükség van. Erre az iskola alkalmas terep lenne: nevelő közeggé válhatna, s így kiegészíthetné az otthonról hozott értékeket (mert azzá kell válnia a családnak a médiából áradó hamis, talmi, de persze trendi mintával szemben!). De amíg a politikai nézeteltérések családi és baráti közösségeket zilálnak szét, mert nem tudják egymás véleményét kulturáltan elfogadni, addig féltjük gyerekeinket is ettől. Pedig meg kellene tanulniuk, hogy a politika nem „légy a levesben”... Dunaharaszti Önkormányzata rögzítette, hogy intézményeiben semmiféle pártpolitikai jellegű rendezvény nem tartható. S ez így van rendjén.

Dunaharaszti, 2006. február

Hajdu Zsolt
az Oktatási Bizottság elnöke